

בבית המשפט העליון

ע"א 140/13 - א'

כבוד השופטת א' חיות

לפני :

זק"א - חסד של אמת ארגון בינלאומי לאיתור
חילוץ והצלה בע"מ

המערערת :

נגד

המשיבים :

1. עמותת זק"א - איתור חילוץ והצלה
2. עו"ד ורו"ח שמשון מרון - נאמן לביצוע הסדר נושים
3. רשם העמותות
4. כונס הנכסים הרשמי

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בפ"ק 2210/05 מיום 20.11.2012 שניתן ע"י כב'
השופט ד' מינץ

עו"ד טניה צ'רניס ; עו"ד צבי וולפסון

בשם המערערת :

החלטה

זוהי בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד
השופט ד' מינץ), במסגרתו חויבה המבקשת לשלם למשיב 2 סכום של כ-800,000
ש"ח, עד להכרעה בערעור.

1. עמותת זק"א – איתור, חילוץ והצלה (המשיבה 1, להלן: העמותה), שהייתה
מצויה בהליכי פירוק זמני, הגיעה ביום 16.12.2007 להסדר עם נושיה. בהסדר נקבע כי
העמותה תעביר לקופה מיוחדת (להלן: קופת ההסדר) 25% מכל התקבולים המגיעים
לידה עד לתאריך 31.12.2009 ו-28% מכל התקבולים המגיעים לידה לאחר תאריך זה,
עד לתשלום מלוא החובות לנושים שנקבעו בהסדר. המשיב 2, הנאמן על קופת ההסדר,
פנה לבית המשפט המחוזי בירושלים בבקשה למתן הוראות לחיוב המבקשת בהעברת
נתח מכל התקבולים שהגיעו לידה החל משנת 2009, מפני שלטענתו המבקשת היא
"זרועה הארוכה" של העמותה. מנגד, טענה המבקשת כי היא חברה פרטית נפרדת

לחלוטין מן העמותה, שרק אחת מפעילויותיה היא גיוס תרומות עבור העמותה. על כן, טענה המבקשת כי על המשיב 2 להפנות את דרישותיו לעמותה ולא אליה. בנוסף טענה המבקשת כי במסגרת ההתחשבנות הפנימית בינה לבין העמותה, המבוססת על ההסכם שלטענתה נכרת ביניהן, אין היא חייבת לעמותה דבר.

2. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקשת אינה מחויבת להעביר כספים לקופת ההסדר שהרי ההסדר נוגע רק לתקבולים המתקבלים על-ידי העמותה, והמבקשת כלל אינה צד לו. אף על פי כן, קבע בית המשפט המחוזי כי יש להתייחס לבקשת הנאמן כתביעה שהגיש בשמה של העמותה כנגד המבקשת, להעברת תרומות שגויסו על-ידי המבקשת אך נועדו למעשה לעמותה. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקשת נתנה לכל תורם שביקש זאת קבלה של העמותה על תרומתו, אשר מאפשרת לו להכיר בתרומה לצרכי מס לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. על-פי בית המשפט המחוזי, כל תרומה כזו שבה ניתנה קבלה של העמותה, היא בוודאי תרומה לעמותה אף אם היא מצויה בקופתה של המבקשת. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי מכיוון שנמצא שכל תורם שרצה בכך יכול היה לקבל קבלה של העמותה עבור תרומתו, יש לראות גם בתרומות שבהן לא ניתנה קבלה של העמותה, כתרומות המיועדות לה. לפיכך, פסק בית המשפט המחוזי כי המבקשת תעביר לקופת ההסדר את אותו נתח מתוך כלל התרומות שהתקבלו בקופתה ושאותם הייתה מחויבת העמותה להעביר לקופת ההסדר, אילו התרומות היו מועברות ישירות אליה.

על פסק דין זה הוגש הערעור שבכותרת.

3. כעת, עותרת המבקשת לעכב את ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור. לטענת המבקשת, מזה מספר חודשים מצוי מנהלה במעצר, ועל כן היא "הקפיאה" בחודשים האחרונים באופן זמני את פעילותה. המבקשת טוענת כי בשלב זה החברה אמנם סולבנטית ומסוגלת לעמוד בהתחייבויותיה השוטפות, אך אם תחויב לשלם את מלוא הסכום שפסק בית המשפט המחוזי היא תיקלע להליכי חדלות פירעון. על כן, כך טוענת המבקשת, עיכוב ביצוע פסק הדין יועיל גם לאינטרסים של נושי העמותה, שכן תהיה בידה השהות לגייס תרומות נוספות ולפרוע את מלוא סכום פסק הדין. ואולם, אם לא יעוכב פסק הדין יהפוך הערעור תיאורטי בשל כניסתה להליכי חדלות פירעון וייגרם נזק בלתי הפיך לה ולנושי העמותה. משכך, סבורה המבקשת כי מאזן הנוחות נוטה בבירור לטובת עיכוב ביצוע פסק הדין. עוד טוענת המבקשת כי הסיכויים שערעורה יתקבל גבוהים, שכן נפגעו זכויותיה הדיוניות בכך שבית המשפט המחוזי הסכים לדון בבקשה למתן הוראות כאילו הייתה תביעה של

המשיב 2 בשם העמותה. לשיטת המבקשת, אילו היה מגיש המשיב 2 כתב תביעה נגדה, הייתה יכולה להשתמש בהליכי גילוי מסמכים על פי בתקנות סדר הדין האזרחי, ובדרך זו לדרוש מהעמותה מסמכים שהיו מוכיחים את טענותיה. עוד טוענת המבקשת כי בית המשפט המחוזי שגה בפרשנות ההסדר הקיים בינה ובין העמותה, ולטענתה התעלם בית המשפט המחוזי מן הראיות שהוכיחו כי היא אינה "זרועה הארוכה" של העמותה וכי גיוס תרומות עבור העמותה הוא רק חלק מפעילותה.

4. דין הבקשה להידחות. תקנה 466 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 קובעת כי ככלל הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע פסק הדין עליו מערערים והוא יעוכב רק בהתקיים שני תנאים מצטברים: סיכויי הערעור טובים ומאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 674 (מהדורה עשירית, 2009)). במקרה זה, לא עמדה המבקשת בנטל להראות כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה. המבקשת מודה כי היא תתקשה לשלם את מלוא סכום פסק הדין. נימוק זה מצדיק את גבייתו בהקדם, על מנת שהמשיב 2 ונושי העמותה לא יעמדו בפני שוקת שבורה אם יידחה הערעור, ויש קושי לקבל את טענתה של המבקשת כי בחלוף הזמן ישתפר מצבה הכלכלי אף שלפי שעה "הקפיאה", כדבריה היא, את פעילותה בעקבות מעצרו של מנהלה. בנסיבות שנוצרו נראה כי עתידה של המבקשת לוט בערפל והסיכוי שהיא תוכל לפרוע את סכום פסק הדין בעתיד, במקרה שערעורה יידחה אינו גבוה. מנגד, המשיב 2 הוא בעל תפקיד שפועל בפיקוח בית המשפט ועל כן, ניתן להניח כי יוכל להשיב למבקשת את סכום פסק הדין במקרה של קבלת הערעור. המשיב 2 אף הודיע בתגובתו לבקשת עיכוב הביצוע שהוגשה לבית המשפט המחוזי כי הוא מוכן להתחייב לשמור את סכום פסק הדין בנאמנות עד להכרעה בערעור. בנסיבות שתוארו נראה כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת המשיבים ודי בכך על מנת להכריע את הכף אף בלא להידרש לסיכויי הערעור.

אשר על כן, הבקשה נדחת בכפוף לכך שכל סכום שיתקבל בידי המשיב 2 מאת המבקשת יופקד בידי הנאמנות עד להכרעה בערעור. משלא נתבקשה תשובת המשיבים לבקשה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשע"ג (5.2.2013).

ש ו פ ת